

Nr 143.

Av herr **Nordenson**, om inrättande av två nya tullkontrollörstjänster.

I öfverskrivelse till Konungen den 30 september 1937 med förslag till utgiftsstaten för tullverket för budgetåret 1938/1939 anförde kungl. generaltullstyrelsen beträffande ifrågasatt personalförändring vid lokaltullförvaltningen bland annat följande:

»Vad härefter angår tullkontrollörstjänsterna, får styrelsen erinra, att det antal dylika tjänster inom lokaltullförvaltningen, som efter styrelsens hemställan fastställdes vid 1936 års riksdag, enligt vad i sådant sammanhang från styrelsens sida betonades, var efter dåvarande förhållande snävt tilltaget. Sålunda hade styrelsen på anförda skäl ansett sig tills vidare icke böra ifrågasätta ökning av kontrollörspersonalen i fullt den utsträckning, som beräknats bliva betingad av uppehållet av skärpt tulltaxeringskontroll. Vid denna kontrollverksamhet bör synnerlig vikt fästas med hänsyn icke minst till den utsträckta användningen av tulltaxeringspersonal utan kammarskrivarutbildning. Ett behov av ökad kontrollörspersonal gör sig också märkbart i synnerhet å de största tullplatserna. För tullbehandlingsinspektionens i Stockholm del bör vidare det förhållandet uppmärksammas, att i och med tillkomsten av nya lokaler för tullklarering av järnvägsgods trafiken lär få berättigade anspråk gentemot tullverket på de utvidgade tulltaxeringsmöjligheter, som erfordras för att förverkliga det med nybyggnaden förknippade önskemålet om bättre trafikförhållanden. Härav föranledes, såsom tullbehandlingsinspektionen påvisat, behov av ökad kontrollörspersonal. Under förhandenvarande omständigheter vill styrelsen för närvarande förorda, att 2 nya tullkontrollörstjänster inrättas. Någon minskning av antalet kammarskrivartjänster kan enligt styrelsens mening härvid icke ifrågakomma.»

Vid ärendets behandling i statsrådet anförde föredragande departementschefen, statsrådet Wigforss, bland annat följande (se bilaga till 1938 års statsverksproposition, sjunde huvudtiteln, sid. 52):

»Beträffande de av generaltullstyrelsen i övrigt ifrågasatta personalförändringarna anser jag mig endast böra tillstyrka de förslag, som på grund av nytillkomna arbetsuppgifter eller eljest föreliggande särskilda omständigheter icke böra undanskjutas.»

På denna motivering har statsrådet hemställt om viss personalutökning vad angår förmanspersonalen vid tullbevakningsinspektionen i Göteborg och tullkammaren i Hälsingborg. Däremot har kungl. generaltullstyrelsens ovanberörda begäran om inrättandet av två nya tullkontrollörstjänster, avsedda för tullbehandlingsinspektionen i Stockholm och närmast motiverade av ökat behov av dylika tjänster vid härvarande tulltaxeringsavdelning för järnvägsgods, *icke* föranlett något yrkande från statsrådets sida.

Den vid nämnda tullavdelning disponibla personalen för tulltaxeringsarbetet samt ledningen och kontrollen däröver har sedan åtskilliga år tillbaka varit synnerligen knapp, ett förhållande, som å ena sidan vid upprepade tillfällen föranlett anmärkningar från affärslivets målsmän och å andra sidan medfört, att personalen måst åläggas övertidsarbete i en omfattning, som näppeligen kan anses ur statsverkets synpunkt försvarlig med tanke på de föreliggande arbetsuppgifternas ansvarsfulla art. Anledningen till ifrågavarande påtagliga personalbrist är i första hand att söka i de senaste årens enorma uppsving uti trafiken av järnvägsgods till huvudstaden ankommande tullgods ävensom i de nya arbetsuppgifter, som genom lagstiftning eller i administrativ ordning under senare år ålagts tullpersonalen. De undermåliga lokaler, varuti den ifrågavarande avdelningen intill helt nyligen var inrymd, bidro givetvis också till att skapa irritation och missnöje bland trafikanterna. Denna senare missnöjesanledning har emellertid i huvudsak undanröjts i och med öppnandet för trafik under sistlidna november månad av en nyuppförd tullhusbyggnad för järnvägsgods, belägen vid Norrtull i Stockholm. Bristen på för arbetets behöriga gång erforderlig personal kvarstår dock alltså. Vad angår bristen på personal för själva tulltaxeringsarbetet, torde densamma komma att minskas eller hävas efter hand som pågående eller planerade kammarskrivar- och tullkontoristkurser hinna att avslutas. Den av kungl. generaltullstyrelsen enligt ovan återgivna uttalande framvisade bristen på personal för ledning av och kontroll över tulltaxeringsarbetet vid avdelningen i fråga läser däremot kunna hävas endast genom inrättandet av erforderligt antal nya tullkontrollörstjänster. De av departementschefen presumerade villkoren för inrättandet av nya tjänster vid lokaltullförvaltningen kunna med allra största fog tillämpas i här avsedda fall.

Uppförandet av den meraberörda nya tullhusbyggnaden för järnvägsgods har för Stockholms stads vidkommande dragit en kostnad av cirka 1,2 miljoner kronor. Enär alltså vederbörande kommunala myndigheter torde få anses ha fullgjort vad på dem ankommer för ernående av förbättrade trafikförhållanden vid den omförmälda tullavdelningen, synes det vara statsmakternas oavvisliga plikt att tillse, att återstående

trafikhinder icke vidmakthållas genom en personalknapphet, vilken dessutom innebär avsevärda risker för statsverket självt.

Under hänvisning till det anförda hemställas, att riksdagen måtte besluta att

dels i personalförteckningen för tullverkets lokalförvaltning under rubriken tjänstemän å ordinarie stat uppföra två nya tullkontrollörstjänster, *dels även* vidtaga härav föranledd jämkning uti den av Kungl. Maj:t i statsverkspropositionen föreslagna avlöningsstaten för tullstaten.

Stockholm den 23 januari 1938.

Harald Nordenson.